Dziennik rządowy

dla

okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie.

Rok 1857.

Oddział drugi.

Część VII.

Wydana i rozesłana dnia 7. Kwietnia 1858.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg.

Jahrgang 1857.

Zweite Abtheilung.

VII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 7. April 1858.

29.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Października 1857. liczba 47.082.,

dotyczące oznaczenia wynagrodzenia za żywienie wojska w przemarszu, w czasie od 1. Listopada 1857. do 31. Października 1858.

W skutek umieszczonego w Dzienniku praw Państwa z r. 1857. pod nr. 192., a także w Dzienniku praw krajowych ogłosić się mającego rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. Października 1857. l. 27.632. oznaczono mające wypłacać się ze Skarbu Państwa wynagrodzenie za żywienie wojska w przemarszu za czas od dnia 1. Listopada 1857. do dnia 31. Października 1858. w lwowskim okręgu administracyjnym dla miasta Lwowa w kwocie sześciu (6) krajcarów, dla wszelkich innych gmin (gromad) tego okręgu administracyjnego w kwocie pięciu (5) krajcarów.

Co niniejszém do wiadomości powszechnéj podaje się.

Gołuchowski m. p.

30.

Obwieszczenie c. k. krajowéj Dyrekcyi skarbowéj z dnia 15. Listopada 1857. l. 46.566.,

zawiérające postanowienia o wynagrodzeniu kwot wykupnych za złoto i srebro od dnia 1. Listopada 1857.

W skutek reskryptu wysokiego c. k. Ministeryum Skarbu z dnia 27. Października 1857. l. 37.157/687. oznajmia się odnośnie do najwyższego patentu monetarnego z dnia 19. Września 1857. D. pr. P. Część XXIII. nr. 101 rok 1857., że waga grzywien istniejąca dotychczas przy wykupnie i sprzedaży złota i srebra pozostaje wprawdzie przy wykupnie i sprzedaży tych kruszców do dalszego rozporządzenia w mocy obowiązującéj, że wszakże począwszy od 1. Listopada 1857. wynagrodzenie kwot wykupnych zapomocą monet, według postanowień najw. patentu z dnia 19. Września 1857. wybitych, o ile zapas takowych w urzędzie wykupna złota i srebra znajduje się, wypłacaném będzie.

W przypadkach, w których wykupione srebro w monetach nowéj waluty, zawierających $^9/_{10}$ części czystego srebra, t. j. w talarach związkowych, w sztukach jedno- i dwureńskowych wynagradza się, odstępuje się od dotychczasowych należytości menniczych o tyle, iż zamiast dotychczasowych kosztów bicia $1\frac{1}{2}\%$, odciągają się koszta bicia 1% (jeden od sta).

Plener m. p.

29.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 23. October 1857, Zahl 47082,

betreffend die Bestimmung der Vergütung der Verpflegung der Militär-Mannschaft auf dem Durchzuge, vom 1. November 1857 bis 31. October 1858.

Zufolge der im Reichsgesetze ex 1857 sub Nr. 192 aufgenommenen, und auch durch das Landesgesetzblatt kundgemacht werdenden Ministerial-Verordnung vom 8. October 1857, Zahl 27632, ist die aus dem Staatsschatze zu leistende Vergütung der Verpflegung der Militär-Mannschaft auf dem Durchzuge, vom 1. November 1857 bis 31. October 1858, in dem Lemberger Verwaltungsgebiete für die Stadt Lemberg mit Sechs (6) Kreuzern, für alle übrigen Gemeinden dieses Verwaltungsgebietes mit fünf (5) Kreuzern C. M. festgesetzt worden.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Goluchowski m. p.

30.

Kundmachung der k. k. Finanz-Landes-Direction vom 15. November 1857, Zahl 46566,

mit den Bestimmungen über die Vergütung der Einlösungsbeträge für Gold und Silber vom 1. November 1857.

Zufolge des Erlasses des hohen k. k. Finanzministeriums vom 27. October 1857, Z. 37157/687, wird mit Beziehung auf das allerhöchste Münzpatent vom 19. September 1857 R. G. Bl. XXIII. Stück Nr. 101, Jahr 1857, bekannt gemacht, daß das bei der Einlösung und dem Verkaufe des Goldes und Silbers bisher bestandene Markgewicht bei der Einlösnng und dem Verkaufe dieser Metalle zwar bis auf weitere Verfügung noch in Wirksamkeit verbleibet, dagegen vom 1. November 1857 angefangen die Vergütung der Einlösungsbeträge mit den, nach den Bestimmungen des a. h. Patentes vom 19. September 1857 ausgeprägten Münzen, insoweit deren bei dem Gold- und Silber-Einlösungsamte vorräthig sind, geleistet wird.

In jenen Fällen, wo das eingelöste Silber in Münzen neuer Währung von $^{9}/_{10}$ Feingehalt, d. i. in Vereinsthalern, Ein- und Zwei-Guldenstücken vergütet wird, tritt eine Abweichung von den bisherigen Münzgebühren in soferne ein, daß statt des bisherigen Schlagsatzes (Prägkosten) von $1\frac{1}{2}\%$, der Schlagsatz mit 1% (Eins von Hundert) in Abzug gebracht wird.

Plener m. p.

31.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Listopada 1857. liczba 50.927.,

wydane 12. urzędom obwodowym, magistratowi lwowskiemu, dyrekcyi szpitala i c. k. buchalteryi rządowéj,

którém udzielone wysokim reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10. Listopada 1857. l. 31.006/2.241., oświadczenie kantonu Szwic względem wzajemnego bezpłatnego pielęgnowania ubogich przynależnych, oznajmia się dla przestrzegania.

Dodatkowo do tutejszego reskryptu z dnia 12. z. m. l. 26.630., którym c. k. naczelnéj Władzy krajowéj udzielono zawartą z kilkoma Rządami szwajcarskiemi umowę względem wynagrodzenia kosztów za szpitalne pielęgnowanie obustronnych niemajętnych przynależnych, uwiadamia się c. k. naczelną Władzę krajową, że także kanton Szwic oświadczył się za wzajemném bezpłatném pielęgnowaniem, że przeto kanton ten należy według oświadczenia swego do kategoryi owych, które mają prawo do wzajemności z Austryą pod względem bezpłatnego pielęgnowania przynależnych.

Gołuchowski m. p.

32.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Listopada 1857. liczba 16.588.,

wydane do 12. urzędów obwodowych, do magistratu lwowskiego, dyrekcyi szpitala i buchalteryi rządowéj,

którém ogłasza się przepisane wysokim reskryptem Ministeryum Spraw Wewnętrznych z dnia 10. Kwietnia 1857. l. 10.946/908., postępowanie przy obliczaniu i ustanawianiu należytości za pielęgnowanie w publicznych szpitalach.

W reskrypcie tutejszym z dnia 4. Grudnia roku zeszłego l. 26.641. przyjęto pomiędzy warunki, które zakład chorych spełnić ma, by być uważanym za powszechny i publiczny, także ten, ażeby istniała w nim pewna przez władzę pozwolona taksa za pielęgnowanie.

W dodatku do wyżéj wspomnionego reskryptu tutejszego ku jednostajnemu postępowaniu wydają się dla c. k. naczelnéj Władzy krajowéj następujące zasady obliczenia i ustanowienia należytości za pielęgnowanie w publicznych zakładach szpitalnych jako skazówką, według któréjby, z wyjątkiem stosunków zachodzących w rozmaitych lokalnych i fundacyjnych zakładach szpitalnych, zachować się należało.

1. Taksa, która za pielęgnowanie ustanowioną być ma, musi być taka, ażeby

a) pokryła wydatek na chorego łożony, lecz téż nie wymagała więcéj, jak tego potrzeba,

b) dla wszystkich jednako pielęgnowanych jednego zakładu była jednaką.

31.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 20. November 1857, Zahl 50927,

an die 12 Kreisbehörden, Lemberger Magistrat, Krankenhaus-Direction und an die k. k. Staatsbuchhaltung,

womit die mit dem hohen Erlasse des Ministeriums des Innern vom 10. November 1857, Zahl 31006/2241 mitgetheilte Erklärung des Canton Schwiz wegen gegenseitiger unentgeldlicher Verpflegung unbemittelter Staatsangehörigen zur Darnachachtung bekannt gegeben wird.

Im Nachhange zum h. o. Erlasse vom 12. v. M., Zahl 26630, womit die k. k. Landesstelle das mit mehreren schweizerischen Behörden zu Stande gekommene Uebereinkommen bezüglich der Vergütung der Kosten für die Spitals-Verpflegung der beiderseitigen unbemittelten Staatsangehörigen mitgetheilt wurde, wird die k. k. Landesstelle in die Kenntniß gesetzt, daß auch der Canton Schwiz sich für die gegenseitige unentgeldliche Verpflegung ausgesprochen hat, dieser Canton daher seiner Erklärung nach in die Kategorie jener Cantone gehört, welche die Reciprocität mit Oesterreich für die unentgeldliche Verpflegung in Anspruch nehmen.

Goluchowski m. p.

32.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 20. November 1857, Zahl 16588,

an die 12 Kreisbehörden, Lemberger Magistrat, Krankenhaus-Direction und die k. k. Staatsbuchhaltung,

womit der mit dem hohen Erlasse des Ministeriums des Innern vom 10. April 1857, Zahl 10946/908, vorgezeichnete Vorgang bei Berechnung und Festsetzung der Verpflegsgebühren in öffentlichen Krankenanstalten hinausgegeben wird.

In dem h. o. Erlasse vom 4. December vorigen Jahres, Zahl 26641, wurde unter die Bedingungen, welche eine Krankenanstalt zu erfüllen hat, um als eine allgemeine öffentliche betrachtet zu werden, auch die aufgenommen, daß in derselben eine bestimmte, von den Behörden genehmigte Verpflegstaxe bestehe.

Im Verfolge des oberwähnten hierortigen Erlasses werden zum Behufe eines gleichmäßigen Vorganges nachstehende Anhaltspuncte bezüglich der Berechnung und Festsetzung der Verpflegsgebühren in öffentlichen Krankenanstalten der k. k. Landesstelle als Leitfaden an die Hand gegeben, nach welchem vorbehaltlich der bei den verschiedenen Local- und Stiftungs-Krankenanstalten bestehenden Verhältnisse sich zu benehmen wäre.

1. Die auszumittelnde Verpflegstaxe muß so beschaffen seyn, daß sie
   a) den für den Kranken gemachten Aufwand deckt, aber auch nicht mehr als das hiezu Nöthige anspricht;
   b) für alle gleich Verpflegten Einer Anstalt gleich ist.

Taksa za pielęgnowanie musi dla wszystkich w jednym zakładzie według téj saméj klasy pielęgnowanych być taka sama, bez różnicy, czy oni są przynależnymi gminy, w któréj się zakład chorych znajduje, lub przynależnymi dotyczącego kraju koronnego, lub innego kraju koronnego, albo cudzoziemcami. Wyjątki wtedy tylko miejsce mają, jeżeli już istnieją pewne umowy względem pielęgnowanych jednéj lub drugiéj wspomnionych kategoryj, mocą którychby ogólna, postanowić się mająca taksa za pielęgnowanie doznała zmiany co do téjże kategoryi.

2. Równie w interesie zakładów chorych, jakotéż i tych, którzy tym zakładom koszta pielęgnowania chorych wynagradzać powinny, mają taksy pielęgnowania wszędzie według istniejących stosunków miejscowych i zmian zaszłych w wydatkach spowodowanych, a potrzebnemi do pielęgnowania chorych materyałami i powinnościami, peryodycznie świéżo być wyrachowywane i stanowione.

Przytém należy jednak miéć na uwadze, że pewna stałość taksy pielęgnowania jest bardzo pożądana, przeto okazujące się przy zamknięciach rachunków nieznaczne różnice między *plus* i *minus* nie mają służyć za powód zmiany taksy takowéj.

W uregulowanéj administracyi domów chorych, wyrachowanie taksy za pielęgnowanie, tudzież ocenienie nieodzownej konieczności zmiany w ustanowionéj już takowéj taksie nie poda żadnych trudności.

3. Wyrachowane przez zakłady chorych taksy za pielęgnowanie nabywają dopiéro przez sankcyę naczelnéj Władzy krajowéj (Namiestnictwa, Rządu krajowego) mocy obowiązującéj. Władza ta zaś ma przegląd taks za przyzwoleniem jéj ustanowionych, we wszystkich powszechnych publicznych zakładach chorych swego okręgu administracyjnego Ministerstwu Spraw Wewnętrznych przedłożyć, następnie zaś w ciągu czasu bezzwłocznie donosić Ministerstwu o każdéj zmianie ustanowionéj już taksy takowéj.

4. Przy wyrachowaniu taks należy przyjąć w rachubę:

a) wydatki, które wyłącznie z powodu pielęgnowania poszczególnych chorych mają być załatwione;

b) wydatki, które wprawdzie także wyłącznie z powodu chorych w ogólności, lecz bez osobnego odniesienia do poszczególnych chorych załatwione być mają, i

c) wydatki, które z powodu istnienia zakładu chorych w ogólności ponoszone być mają.

Do wydatków pod *a)* i *b)* oznaczonych należą wydatki na wikt, medykamenta, bieliznę, odzież, pościel, światło, opał, pranie bielizny i czyszczenie lokalności, na urządzenie pokojów, rekwizyta szpitalne, na utrzymanie ludzi służebnych dla chorych, i na wszelkie potrzeby, których celem bezpośrednie pielęgnowanie i doglądanie chorych.

Die Verpflegstaxe muß für alle in einer Anstalt nach derselben Classe Verpflegten dieselbe seyn, ob sie nun Angehörige der Gemeinde, in welcher sich die Krankenanstalt befindet, oder Angehörige des betreffenden Kronlandes, oder eines anderen Kronlandes, oder Ausländer sind. Ausnahmen hievon finden nur dann Statt, wenn bereits gewisse Verträge betreffs der einen oder der anderen der oberwähnten Kategorien der Verpflegten bestehen, durch welche die allgemein festzusetzende Verpflegstaxe bezüglich dieser Kategorie eine Abänderung erleidet.

2. Im Interesse der Krankenanstalten sowohl als Derjenigen, welche diesen Anstalten für die aufgelaufenen Verpflegskosten der Kranken Ersatz zu leisten haben, sind die Verpflegstaxen je nach den bestehenden Localverhältnissen und den im Kostenaufwande, welchen die zur Verpflegung der Kranken nöthigen Materialien und Leistungen verursachen, eingetretenen Aenderungen periodisch neu auszumitteln und festzusetzen.

Hiebei ist sich aber vor Augen zu halten, daß eine gewisse Stabilität der Verpflegstaxen sehr wünschenswerth ist, daher bei den Rechnungsabschlüssen sich ergebende geringe Schwankungen zwischen plus und minus keinen Anlaß zur Abänderung der Verpflegstaxe geben sollen.

Bei einer geregelten Administration der Krankenhäuser wird die Ausmittlung der Verpflegstaxe, so wie die Beurtheilung der unabweislichen Nothwendigkeit einer Abänderung der schon festgesetzten Verpflegstaxe keine Schwierigkeiten darbiethen.

3. Die von den Krankenanstalten ausgemittelten Verpflegstaxen ethalten erst durch die Sanction der Landesbehörde (Statthalterei, Landes-Regierung) ihre Giltigkeit. Diese aber hat eine Uebersicht der mit ihrer Genehmigung in sämmtlichen allgemeinen öffentlichen Krankenanstalten ihres Verwaltungsgebietes festgesetzten Verpflegstaxen dem Ministerium des Innern vorzulegen und sohin im Verlaufe der Zeit jede Abänderung der bereits festgesetzten Verpflegstaxe dem Ministerium sogleich anzuzeigen.

4. Bei der Ausmittlung der Verpflegstaxen sind in Rechnung zu bringen:

a) die Auslagen, welche ausschließend wegen Verpflegung der einzelnen Kranken zu bestreiten sind;

b) die Auslagen, welche zwar auch ausschließend wegen der Kranken im Allgemeinen, aber ohne specielle Beziehung auf die einzelnen Kranken, bestritten werden müssen, und

c) jene Auslagen, welche wegen des Bestandes der Krankenanstalt überhaupt zu leisten sind.

Zu den sub a) und b) bezeichneten Auslagen gehören die Auslagen für die Beköstigung, für Medicamente, für Wäsche, Kleidung, Bettforrnituren, Beleuchtung, Beheitzung, für Reinigung der Wäsche und Localitäten, für Zimmereinrichtung, Spitalrequisiten, für den Unterhalt des Krankenwärter-Personals, für alle Bedürfnisse, welche die unmittelbare Pflege und Wartung der Kranken zum Zwecke haben.

Wydatki pod *c)* obejmują koszta administracyi, a mianowicie utrzymanie stałego etatu urzędowego i służbowego, z wliczeniem w to płaconych pensyj, prowizyj i gracyj, nadto potrzeby kancelaryjne, utrzymanie budynku zakładowego i ciężary z posiadaniem lub wynajmem takowego połączone.

Wydatki na wikt, gdzie dostarczanie tegoż z mocy kontraktu dzierżawcom jest wypuszczone, mają być według cen umówionych, a gdzie go zakład pod własnym zarządem dostarcza, według cen zakupna obliczone. Wydatki na opał i oświetlenie, na pranie bielizny i czyszczenie lokalności mają być obliczone według cen kupna potrzebnego na to materyału.

Wydatki na bieliznę, odzież, pościel, urządzenie pokojów, rekwizyta szpitalne mają być obliczone tylko według spotrzebowania, jakiego doznają przez używanie ze strony chorych.

Przy należytym zarządzie ekonomicznym materyałami, w domu chorych będącemi, rocznie wymagane dokupno takowych będzie stanowić miarę utrzymania potrzebnéj ilości efektów, co do kwoty za zużycie ich wypadającéj, a w rachunek wejść mającéj.

Wypłaty na utrzymanie ludzi dozorujących obliczają się według istotnego wydatku.

Wypłaty na urzędujących lekarzy i służbę, tudzież na potrzeby kancelaryjne mają być obliczone według potrzebnych na to wydatków.

Wydatki na zachowanie budynków, t. j. wydatki na naprawy przy budynkach, potrzebne do utrzymania ich całości, wymierzają się zwykle według corocznie w budynkach zakładowych załatwianych reparacyj.

Podatki i daniny od budynków zakładowych, tudzież czynsz najmu lokalności na umieszczenie chorych mają w kwocie, w jakiéj opłacane bywają, brać się w rachunek.

Wszakże wyrachowana kwota czynszu od budynku, do zakładu chorych należącego, którego lokalności używają się w celach tego zakładu, równie jak kwota prowizyj od kapitałów funduszowych zakładu, nie mają wchodzić w rachunek przy rachubie wydatków tegoż zakładu, mającéj służyć za podstawę do wyrachowania taksy za pielęgnowanie. Powszechnie bowiem publiczne zakłady chorych są zakładami dobroczynności, a celem poboru taksy pielęgnowania nie jest zysk jaki, lecz tylko pokrycie niedoboru, pielęgnowaniem chorych spowodowanego.

5. Przy oznaczeniu taksy za pielęgnowanie na przyszłe lata należy zawsze wziąć w rachunek trzy ostatnie lata administracyjne, najbliżéj poprzedzające bieżący rok administracyjny.

Die Auslagen sub c) umfassen den Administrations-Aufwand und namentlich den Unterhalt des stabilen Amts- und Dienstpersonals, mit Einrechnung der allenfälligen Pensionen, Provisionen und Gnadengaben, dann die Kanzleibedürfnisse, die Erhaltung des Anstalsgebäudes und die mit dem Besitze oder der Miethung derselben verbundenen Lasten.

Die Auslagen für die Beköstigung sind, wo diese contractmäßig an Pächter überlassen ist, nach den stipulirten Preisen, wo sie von der Anstalt in eigener Regie geleistet wird, nach den Herstellungspreisen zu berechnen. Die Auslagen für Beheitzung und Beleuchtung, für Reinigung der Wäsche und Localitäten, sind nach den Anschaffungspreisen des hiezu erforderlichen Materials zu berechnen.

Die Auslagen für Wäsche, Kleidung, Bettforrnituren, Zimmereinrichtung, Spitalsrequisiten sind nur nach der Abnützung zu berechnen, welche sie durch ihre Verwendung von den Kranken erleiden.

Bei einer ordnungsmäßigen ökonomischen Gebarung mit den Materialartikeln in einem Krankenhause wird die jährlich nöthige Nachschaffung zur Erhaltung des erforderlichen Standes der Effecten für den in Rechnung zu bringenden Abnützungsbetrag maßgebend seyn.

Die Auslagen für den Unterhalt des Krankenwärter-Personals berechnen sich nach dem factischen Aufwande.

Die Auslagen für das ärztliche Amts- und Dienst-Personale, für Kanzlei-Erfordernisse sind nach dem erforderlichen Kostenaufwande zu berechnen.

Die Auslagen für Conservation der Gebäude, d. i. die Auslagen für die Herstellungen an den Gebäuden, die zur Erhaltung ihrer Integrität nothwendig sind, werden in der Regel nach den jährlichen, von den Gebäuden der Anstalten vorkommenden Baureparaturen bemessen.

Steuern und Abgaben für die Anstaltsgebäude und der Zins für die etwaige Miethe von Localitäten zur Unterbringung von Kranken sind in dem Betrage, in dem sie vorkommen, in Rechnung zu bringen.

Der ermittelte Betrag des Zinses eines der Krankenanstalt gehörenden Gebäudes, dessen Localitäten zu Krankenhaus-Zwecken benützt werden, eben so der Betrag der Interessen der Stammcapitalien einer Krankenanstalt, dürfen aber bei der, der Ermittlung der Verpflegstaxe zu Grunde zu legenden Berechnung der Auslagen der Krankenanstalt nicht in Anschlag gebracht werden. Denn die allgemeinen öffentlichen Krankenanstalten sind Wohlthätigkeits-Anstalten, und durch die Einhebung der Verpflegstaxe soll kein Gewinn, sondern nur die Deckung des durch die Verpflegung der Kranken verursachten Deficits erzielt werden.

5. Bei der Verpflegs-Taxenbestimmung für künftige Jahre sind immer die ausgewiesenen Verpflegskosten der drei dem laufenden Verwaltungsjahre zunächst vorhergegangenen Verwaltungsjahre in Rechnung zu bringen.

Z tych lat administracyjnych należy jednak wyłączyć lata drożyzny, wywołane szczególnie niepomyślnemi stosunkami, i takie lata, w których przez epidemie w niezwykłéj rozległości i gwałtowności grasujące nadzwyczajny czynsz najmu i inne niezwykłe wydatki koniecznemi bywają.

6. Wyrachowanie taksy za pielęgnowanie w szpitalach, które wszystkich chorych jednakim sposobem pielęgnują, ma dziać się w sposób następujący:

Suma wydatków, do tego wyrachowania sposobnych w trzech latach administracyjnych pod nr. 5 wspomnionych dzieli się przez sumę taksy za pielęgnowanie wszystkich w tymże roku administracyjnym pielęgnowanych chorych. Otrzymany iloraz daje normalną taksę na 1 głowę i 1 dzień w najbliższym roku administracyjnym.

7. W liczbę dni pielęgnowania, mających się policzyć choremu w szpitalu pielęgnowanemu, wchodzi także dzień jego przyjęcia do zakładu i dzień jego wyjścia z tegoż.

Inne podobne zwyczaje mają być zaniechane.

8. Także w szpitalach, które chorych w różny sposób pielęgnują, t. j. mają chorych klas rozmaitych, oznacza się taksa pielęgnowania dla klasy główněj w sposób w §. 6. wspomniony. Podwyższenie, jakie przytém dla najniższéj klasy ztąd wynika, iż przy wyrachowaniu takowéj wpływają także wyższe klasy pielęgnowania, nie może pospolicie mieć wielkiego znaczenia.

Gdyby jednak w jakim zakładzie chorych liczba chorych pielęgnowanych w wyższych klasach w porównaniu z liczbą pielęgnowanych w klasie najniższéj była tak znaczną, iżby okazujące się przy tym sposobie obrachowania najniższéj taksy podwyższenie téj ostatniéj wynosiło choćby tylko pół krajcara na dzień i na głowę, tedy tę kwotę należy przy najniższéj taksie pielęgnowania odciągnąć, a wynikający ztąd niedobór uwzględnić przy wyrachowaniu taks wyższych.

9. Chcąc taksy pielęgnowania dla wyższych klas wyrachować, należy do taksy wyrachowanéj dla najniższéj klasy doliczyć dodatki, jakie odpowiadają większym kosztom, łożonym przy każdéj z tych klas wyższych.

Większe koszta mają miejsce w wszystkich w rachunek wejść mogących rubrykach wydatku. Chcąc wyrachować taksę za pielęgnowanie w wyższéj klasie, należy sumę większych kosztów łożonych w téj klasie w ostatnich trzech latach podzielić przez sumę dni pielęgnowania wszystkich chorych pielęgnowanych w téj klasie w spomnionych trzech latach, a wtedy jest iloraz dodatkiem, który do najniższéj klasy pielęgnowania doliczony, daje taksę pielęgnowania na 1 głowę i na 1 dzień dla wyższéj klasy, o któréj mowa.

Aus diesen Beobachtungsjahren sind jedoch durch besonders ungünstige Verhältnisse hervorgerufene Theuerungsjahre und solche Jahre, in welchen durch mit ungewöhnlicher Ausdehnung und Heftigkeit grassirende Epidemien die außergewöhnliche Miethe von Localitäten und anderartige ungewöhnliche Auslagen nothwendig werden, auszuscheiden.

6. Die Berechnung der Verpflegstaxe hat bei Krankenhäusern, welche alle ihre Kranken in derselben Weise verpflegen, auf folgende Art zu geschehen:

Die Summe der zu dieser Berechnung geeigneten Auslagen in den sub Nr. 5 bezeichneten drei Verwaltungsjahren wird durch die Summe der Verpflegstaxe aller in eben diesen Verwaltungsjahren im Krankenhause verpflegten Kranken getheilt. Der erhaltene Quotient gibt die normale Verpflegstaxe per 1 Kopf und 1 Tag für das nächste Verwaltungsjahr.

7. In die Zahl der einen, in einer Krankenanstalt verpflegten Kranken annehmbaren Verpflegstaxe wird sowohl der Tag seiner Aufnahme in die Anstalt, als der Tag seines Ausscheidens aus derselben einbezogen.

Von andern dießfälligen Uebungen hat es abzukommen.

8. Auch bei Krankenhäusern, welche Kranke nach verschiedenen Weisen verpflegen, d. i. verschiedene Verpflegsclassen haben, wird die Verpflegstaxe für die Hauptclasse auf die im §. 6 vorgezeichnete Weise bestimmt. Die Erhöhung, die hiebei für die niedrigste Verpflegsclasse dadurch resultirt, daß bei der Berechnung derselben auch die höheren Verpflegsclassen mit einfließen, dürfte in der Regel von keiner mehreren Bedeutung seyn.

Sollte jedoch in irgend einer Krankenanstalt die Zahl der in den höheren Classen verpflegten Kranken gegenüber der Zahl der in der niedrigsten Classe Verpflegten eine so bedeutende seyn, daß die bei dieser Berechnungsart der niedersten Verpflegstaxe sich ergebende Erhöhung dieser Letzteren auch nur einen halben Kreuzer per Tag und Kopf beträgt, so ist dieser Betrag bei der niedersten Verpflegstaxe in Abzug, und das hiedurch sich ergebende Deficit bei der Berechnung der höheren Verpflegstaxen in Anschlag zu bringen.

9. Um die Verpflegstaxen für die höheren Classen zu ermitteln, sind zu der für die niedrigste Classe gefundenen Verpflegstaxe Zuschläge zu machen, welche dem Mehraufwande, der bei jeder dieser höheren Classen stattfindet, entsprechen.

Der Mehraufwand tritt bei allen in die Berechnung einziehbaren Ausgabsrubriken ein. Um die Verpflegstaxe einer höheren Classe zu ermitteln, ist die Summe des Mehraufwandes, der bei dieser Classe in den letztverflossenen drei Jahren stattgefunden hat, durch die Summen der Verpflegstage aller in dieser Classe in den erwähnten drei Jahren verpflegten Kranken zu theilen, wo dann der Quotient der Zuschlag ist, der zur niedersten Verpflegstaxe zugerechnet, die Verpflegstaxe per 1 Kopf und 1 Tag für die frägliche höhere Verpflegsclasse gibt.

10. Normalne kwoty taksy, okazujące się w ułamkach krajcara, należy do całego krajcara podwyższyć.

11. W szpitalach, gdzie jest rezultat tylko dwurocznego lub nawet tylko jednorocznego obrotu, tymczasowo tylko rezultat tych dwóch lat lub jednego roku przyjąć potrzeba za podstawę wyrachowania taksy pielęgnowania w sposób w §§. 6. i 9. podany.

12. W zakładach chorych, które nowo fundowane być mają, należy taksę dla rozmaitych klas pielęgnowania przyjąć w hypotezie według analogii innych szpitalów, istniejących wśród jednakowych stosunków.

13. Na pokrycie większych wydatków okazujących się często w szpitalach, które nie dają się naprzód obliczyć, i nie mogą bez niesłuszności wziętemi być w rachunek przy ustanowieniu taksy pielęgnowania na najbliższe lata, ma w szpitalach, gdzie nie ma wolnego majątku na opędzenie tych wydatków, utworzony być fundusz rezerwowy.

14. Jeżeli dodatki do uzupełnienia całkowitego krajcara przy wymiarze należytości za pielęgnowanie, tudzież nadwyżki i oszczędzenia z powodu pomyślniejszych stosunków przy ustanowieniu należytości, za pielęgnowanie na wszelkie wypadki wyrachowaném nie wystarczają na utworzenie funduszu rezerwowego, tedy należy do taks za pielęgnowanie nałożyć mały dodatek ku utworzeniu funduszu rezerwowego.

15. Fundusz rezerwowy nie powinien przekraczać pewnéj, rozmiarowi zakładu odpowiedniéj wysokości. Jeżeli dosiągł takowéj wysokości, natenczas dodatki do należytości za pielęgnowanie ustać powinny.

Wydatki opędzane z funduszu rezerwowego, lub z funduszu mającego z onym równe przeznaczenie, nie mają być uwzględnione przy obrachowaniu taksy za pielęgnowanie.

Przyrostki wpływające dla szpitalów z fundacyj, legatów, darów, w skutek zawartych umów i t. d., należy według przeznaczenia takowych przy wyrachowaniu taksy za pielęgnowanie w ogólności, lub przy wyrachowaniu takowéj dla pewnych kategoryj chorych, potrącić.

Gołuchowski m. p.

10. Normal-Taxbeträge, welche sich mit einem Bruchtheile eines Kreuzers entziffern, sind auf den vollen Kreuzer zu erhöhen.

11. Bei Krankenanstalten, wo nur das Resultat einer zweijährigen, oder gar nur einer einjährigen Gebarung vorliegt, ist vor der Hand das Resultat dieser zwei Jahre oder des einen Jahres der Entzifferung der Verpflegstaxe in der sub §§. 6 und 9 angedeuteten Weise zum Grunde zu legen.

12. Bei neu zu errichtenden Krankenanstalten ist die Taxe für die verschiedenen Verpflegsclassen hypotetisch nach der Analogie anderer unter gleichartigen Verhältnissen bestehenden Krankenanstalten anzunehmen.

13. Zur Deckung der Krankenhäuser nicht seiten sich ergebender in Vorhinein nicht zu berechnender größerer Auslagen, welche ohne Unbilligkeit nicht bei der Festsetzung der Verpflegstaxe für die nächsten Verpflegsjahre in Berechnung gezogen werden können, ist in jenen Krankenhäusern, in welchen nicht schon ein freies Vermögen zur Bestreitung jener Auslagen vorhanden ist, ein Reservefond zu bilden.

14. Wenn die Zuschläge zur Vollmachung eines ganzen Kreuzers bei dem Ausmaße der Verpflegsgebühren, und die etwaigen Ueberschüsse und Ersparnisse durch günstigere Verhältnisse bei einer für alle Eventualitäten geschehenen Festsetzung der Verpflegsgebühren zur Bildung eines Reservefondes nicht hinreichen, so ist zu den Verpflegstaxen ein kleiner Zuschlag zur Bildung des Reservefondes zu machen.

15. Der Reservefond soll eine gewisse, dem Umfange der Anstalt entsprechende Höhe nicht überschreiten. Hat er diese Höhe erreicht, so haben die Zuschläge zu den Verpflegsgebühren zu entfallen.

Aus dem Reservefonde, oder aus einem Fonde mit gleicher Bestimmung bestrittene Auslagen dürfen bei der Berechnung der Verpflegstaxe nicht einbezogen werden.

Zuflüsse, welche den Krankenhäusern durch Stiftungen, Legate, Geschenke, durch getroffenes Uebereinkommen ꝛc. zukommen, sind je nach ihrer Bestimmung bei der Berechnung der Verpflegstaxe im Allgemeinen, oder bei der Berechnung desselben für gewisse Kategorien von Kranken in Abzug zu bringen.

Goluchowski m. p.

33.

Obwieszczenie,

którém odpis prezydyalnego pisma namiestniczego pod d. 20. Listopada 1857. l. 6.716 pr., wystosowanego do Jego Eminencyi Jegomości Księdza Lewickiego gr. kat. Kardynała i Metropolity, względem zaprowadzenia uroczystego Święta Niepokalanego Poczęcia N. Panny Maryi w gr. kat. dyecezyach udzielono,

wszystkim c. k. urzędom obwodowym, c. k. dyrekcyi policyi i magistratowi lwowskiemu.

Wysokie c. k. Ministeryum Wyznań i Oświécenia reskryptem z d. 8. b. m. l. 19.479/5.656 przychyliło się do podania Waszéj Eminencyi, iżby Święto Niepokalanego Poczęcia N. P. Maryi w gr. kat. dyecezyi lwowskiéj i przemyskiéj dnia 9. Grudnia podług starego kalendarza wolno było obchodzić jako nakazane uroczyste święto, i przeto zniosło odnośne rozporządzenie z d. 17. Czerwca 1787., względem przeniesienia tego święta na najbliższą Niedzielę. Mam zaszczyt o tém Waszą Eminencyę, zwracając alegat pisma służbowego z dnia 1. Marca 1855. l. 11., zawiadomić ku poczynieniu dalszych w tym względzie zarządzeń.

Gołuchowski m. p.

34.

Obwieszczenie c. k. krajowéj Dyrekcyi skarbowéj z dnia 23. Listopada 1857. liczba 46.125.,

względem urzędów, powołanych do stemplowania gazet, dzienników z obwieszczeniami i doniesieniami, tudzież do odbiérania należytości insercyjnych.

Na podstawie reskryptu wysokiego c. k. Ministeryum Skarbu z dnia 27. Października 1857. l. 43.070. podaje się do wiadomości powszechnéj, że stemplowanie gazet, tudzież dzienników, obejmujących obwieszczenia i doniesienia, poruczone zostało c. k. głównemu urzędowi celnemu we Lwowie.

Równocześnie oznajmia się z odniesieniem się do §. 9. ces. rozporządzenia z dnia 23. Października 1857., Dziennik praw Państwa część XLI. nr. 207. stronica 675., że należytości insercyjne od insercyj peryodycznie w dziennikach, obejmujących obwieszczenia lub doniesienia, które nie wychodzą peryodycznie, zarówno z należytościami od obwieszczeń, w peryodycznie wychodzących pismach, względem których sposób opłaty, umieszczoném w Dzienniku praw Państwa część CLIV. nr. 445. stronica 1980., rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 25. Listopada 1850. przepisany został, w dochodowych kasach zbiorowych, będących przy siedzibie powiatowych dyrekcyj skarbowych, płacone być mają.

Plener m. p.

33.

Kundmachung,

womit die Abschrift des Statthalterei-Präsidial-Schreibens vom 20. November 1857, Zahl 6716 praes., an Seine Eminenz des Herrn gr. kath. Metropoliten Kardinal Lewicki, wegen Einführung des Festes der unbefleckten Empfängniß Marie in den gr. kath. Diöcesen,

sämmtlichen k. k. Kreisbehörden, den k. k. Polizei-Directionen und dem lemberger Magistrat mitgetheilt worden ist.

Das hohe k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht hat mit Erlaß vom 8. d. M, Zahl 19479/5656, dem Einschreiten Euerer Eminenz um die Bewilligung, das Fest der unbefleckten Empfängniß Marie in den griech. kath. Diöcesen von Lemberg und Przemyśl am 9. December alten Styls, als einen gebotenen Feiertag begehen zu dürfen, Folge zu geben, und hiernach die dießfällige Anordnung vom 17. Juni 1787 wegen Verlegung dieses Feiertages auf den nächsten Sonntag außer Wirksamkeit zu setzen befunden. Ich gebe mir die Ehre Euere Eminenz hievon, unter Rückschluß der Beilage der gefälligen Dienstschrift vom 1. März 1855, Zahl 11, zur weiteren Veranlassung in die Kenntniß zu setzen.

Goluchowski m. p.

34.

Kundmachung der k. k. Finanz-Landes-Direction ddto. 23. November 1857, Zahl 46125,

in Betreff der zur Stemplung der Zeitungen, Ankündigungs- und Anzeigeblätter, dann zur Uebernahme der Einschaltungsgebühren berufenen Aemter.

Im Grunde Erlasses des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 27. October 1857, Zahl 43070, wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Stemplung der Zeitungen, dann der Ankündigungs- oder Anzeigeblätter dem k. k. Hauptzollamte in Lemberg übertragen wurde.

Gleichzeitig wird mit Beziehung auf den §. 9 der kais. Verordnung vom 23. October 1857, Reichs-Gesetz-Blatt, Stück XLI., Nr. 207, Seite 675, bekannt gegeben, daß die Einschaltungsgebühren von Einschaltungen in Ankündigungs- oder Anzeigeblättern, welche nicht periodisch erscheinen, gleich jenen von Ankündigungen in periodisch-erscheinenden Blättern, rücksichtlich welcher die Modalität der Einzahlung mit der in das Reichs-Gesetz-Blatt, Stück CLIV., Nr. 445, Seite 1980 eingeschalteten Finanz-Ministerial-Verordnung vom 25. November 1850 vorgezeichnet wurde, bei der im Sitze der Finanz-Bezirks-Directionen bestehenden Gefällssammlungscasse einzuzahlen sind.

Plener m. p.

35.

Obwieszczenie c. k. galic. Namiestnictwa z dnia 28. Listopada 1857. liczba 52.390.,

względem kompetencyi do postępowania w czysto-prywatnych sporach prawnych między byłymi poddanymi i dawnemi dominiami.

Gdy postępowanie w sporach między byłymi dziedzicami dominikalnymi i poddanymi w Galicyi, dotykających właściwy stosunek poddańczy, zapomocą przepisów o oswobodzeniu gruntów, a o ile takowe ostatniemi nie zostały załatwione, zapomocą rozporządzenia z dnia 28. Lipca 1856. nr. 141. Dziennika praw Państwa, jest uregulowane; daléj gdy w témże rozporządzeniu oznaczono, jak dalece postępowanie polityczne, a obok niego droga prawa i zastępstwo byłych poddanych przez c. k. prokuraturę skarbową miejsce miéć ma; przeto w skutek rozporządzenia wysokich c. k. Ministeryów Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu pod dniem 15. Listopada 1857. l. 25.574. wydanego, odtąd ze względu czysto-prywatnych sporów prawnych między byłymi dominiami i poddanymi w Galicyi, które z byłym stosunkiem poddańczym żadnego związku nie mają, i nie są przedmiotem praw powyższych, rozporządzenia wysokiego c. k. Ministeryum Spraw Wewnętrznych z d. 12. Listopada 1848. l. 8.508. (Obwieszczenie gubernialne z dnia 21. Listopada 1848. liczba prezydyalna 14.954.), daléj z dnia 18. Lutego 1852. l. 24.723, Dziennik praw krajowych część XIII. nr. 70., i rozporządzenie wysokich c. k. Ministeryów Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 27. Grudnia 1855. nr. 227., Dziennik praw Państwa, o ile ostatnie odnosi się do sporów między byłymi dominiami i poddanymi, wyszły z mocy obowiązującéj; zatém téż w takich sporach wstępna pertraktacya władz politycznych i kompetencya takowych do tymczasowych zarządzeń, nakoniec zastępstwo fiskalne poddanych mają ustać w nowo wytoczyć się mających procesach.

To jednak rozporządzenie nie narusza rozporządzenia Ministeryum Spraw Wewnętrznych z dnia 23. Maja 1851. l. 10.776. (Dziennik praw krajowych część XXVII. nr. 207.), którém c. k. prokuratura skarbowa, dopokąd nie wejdzie nowa ustawa gmin (gromad) w życie, do zastępstwa byłych gmin poddańczych przy windykowaniu wszelkich jakichkolwiek kapitałów gminnych (gromadzkich) została obowiązana, ani téż rozporządzenia z dnia 27. Grudnia 1855. nr. 227., Dziennik praw Państwa, o ile takowe do tego zastępstwa się odnosi.

Gołuchowski m. p.

35.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 28. November 1857, Zahl 52390,

in Betreff der Competenz zur Behandlung der reinen Privat-Rechtsstreitigkeiten zwischen den gewesenen Unterthanen und den ehemaligen Grundherrschaften.

Nachdem die Behandlung der Streitigkeiten zwischen den ehemaligen Grundherren und Unterthanen in Galizien, welche das eigentliche Unterthans-Verhältniß berühren, durch die Vorschriften über die Grundentlastung, und soferne sie ihre Erledigung durch die Letztere nicht erhalten haben, durch die Verordnung vom 28. Juli 1856, Nr. 141 R. G. Bl., geregelt, und nachdem ferner in dieser Verordnung bestimmt ist, in wie weit das politische Verfahren, und neben demselben der Rechtsweg und die Vertretung der ehemaligen Unterthanen durch die k. k. Finanz-Procuratur Platz zu greifen hat; so sind in Folge der vom hohen k. k. Justiz-Ministerium des Innern und der Finanzen erlassenen Verordnung vom 15. November 1857, Zahl 25574, immermehr in Ansehung der reinen Privatrechtsstreitigkeiten der ehemaligen Grundherrschaften und Unterthanen in Galizien, welche mit dem bestandenen Unterthans-Verbande in keinem Zusammenhange stehen und keinen Gegenstand der obigen Gesetze bilden, die Verordnungen des hohen k. k. Ministeriums des Innern vom 12. November 1848, Z. 8508 (Gubernial-Kundmachung vom 21. November 1848, Präsidial-Zahl 14954), vom 18. Februar 1852, Z. 2473, L. G. Bl. XIII. St., N. 70, und die Verordnung der hohen k. k. Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 27. December 1855, Nr. 227 R. G. Bl., soweit sich Letztere auf Streitigkeiten zwischen den ehemaligen Grundherrschaften und Unterthanen bezieht, außer Kraft getreten, daher auch bei solchen Streitigkeiten die Vorverhandlung der politischen Behörden und die Competenz derselben zu mittlerweiligen Vorkehrungen, endlich die fiscalämtliche Vertretung der Unterthanen in den neu anhängig zu machenden Processen zu entfallen hat.

Hiedurch bleibt jedoch die Verordnung des Ministeriums des Innern vom 23. Mai 1851, Z. 10776 (L. G. Bl. XXVII. Stück, Nr. 207), durch welche die k. k. Finanz-Procuratur bis zur Activirung der neuen Gemeinde-Ordnung zur Vertretung der ehemals unterthänigen Gemeinden bei Einbringung aller wie immer gearteten Gemeinde-Capitalien verpflichtet wird, dann die Verordnung vom 27. December 1855, Nr. 227 R. G. Bl., so weit sie sich auf diese Vertretung bezieht, unberührt.

Goluchowski m. p.

36.

Obwieszczenie c. k. krajowéj Dyrekcyi skarbowéj z dnia 30. Listopada 1857. liczba 50.626/1.606.,

względem powinności opłacania należytości od tłuszczu z kości i racic przy przywozie do miasta Lwowa.

Wysokie c. k. Ministeryum Skarbu rozporządziło reskryptem z dnia 23. Listopada 1857. l. 37.738/748., ażeby, ponieważ tłustości w handlu, pod nazwą tłuszczów z kości i tłuszczu z racić znane, co do uzytku z łojem i elainem na równi stoją, i rzeczywiście także w takiż sam sposób używane bywają, tłuszcz z kości i tłuszcz z racic przy przywozie do zamkniętych miast niemiecko-sławiańskich prowincyj równie jak łój i elain podatkiem, obłożono.

To wysokie rozporządzenie ogłasza się z tym dodatkiem, że odtąd artykuły, tłuszcz z kości i tłuszcz z racic, przy przywozie do miasta Lwowa mają być zameldowane ustanowionemu na linii podatkowéj c. k. urzędowi podatku konsumcyjnego, i tamże według pozycyi 38. taryfy opodatkowane.

Plener m. p.

37.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z d. 2. Grudnia 1857. l. 54.276.,

wydane do 12 urzędów obwodowych, i do magistratu lwowskiego,

ażeby przy wystawianiu certyfikatów do poboru soli bydlęcéj i pognojowéj miano zawsze należyty wzgląd na stan bydła i rzeczywistą potrzebę tych, którzy mają prawo jéj dostawać na cele gospodarskie, i ażeby soli bydlęcéj dla bydła rogatego nie obliczano więcéj nad 12 funtów rocznie na jednę sztukę.

Wysokie c. k. Ministeryum Skarbu, spowodowane doniesieniem c. k. Dyrekcyi górnictwa i żup w Wieliczce, jako ze strony potitycznych władz podrzędnych przy wystawianiu certyfikatów do poboru soli bydlęcéj i pognojowéj nie postępuje się z ową oględnością, jaka jest potrzebna, ażeby używaniu takowéj do pokarmu ludzkiego, tudzież wynikającemu ztąd uszczuplaniu dochodów z soli skutecznie zapobiédz, wezwało wysokie Ministeryum Spraw Wewnętrznych, iżby polecono urzędom obwodowym i powiatowym, by przy tych certyfikatach miały zawsze wzgląd na stan bydła i rzeczywistą potrzebę tych, którzy mają prawo dostawać jéj na cele gospodarskie, przytém zaś w szczególności potrzebę soli bydlęcéj dla bydła rogatego nad 12 funtów rocznie na jednę sztukę nie obliczały, gdyż przy hojniejszém udzielaniu tych

36.

Kundmachung der k. k. Finanz-Landes-Direction vom 30. November 1857, Zahl 50626/1606,

betreffend die Gebührenpflichtigkeit des Knochen- und Klauen-Schmalzes bei der Einfuhr in die Stadt Lemberg.

Das h. k. k. Finanz-Ministerium hat mit dem Erlasse vom 23. November 1857, Z. 37738/748, bei dem Umstande, da die unter der Benennung Knochen- und Klauen-Schmalz im Verkehre vorkommenden Fettstoffe in Absicht auf ihre Verwendbarkeit, dem Talg, Unschlitt und Elain gleichstehen, und thatsächlich auch in solcher Weise verwendet werden, angeordnet, das Knochen- und Klauen-Schmalz bei der Einfuhr in die geschlossenen Städte der deutsch-slavischen Provinzen, auch wie Talg, Unschlitt und Elain in Verstenerung zu nehmen.

Diese hohe Anordnung wird mit dem Beisatze kundgemacht, daß nunmehr die Artikel, Knochen- und Klauen-Schmalz bei deren Einfuhr in die Stadt Lemberg, dem an der Steuerlinie aufgestellten k. k. Verzehrungs-Steueramte anzufagen und daselbst nach der Post Nr. 38 des Tarifes zu versteuern sind.

Plener m. p.

37.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 2. December 1857, Zahl 54276,

an die 12 Kreisbehörden und Lemberger Magistrat,

damit bei Ausfertigung der Certificate zum Bezuge von Viehleck- und Dungsalz stets auf den Viehstand und den wirklichen Bedarf der Bezugsberechtigten für landwirthschaftliche Zwecke gehörige Rücksicht zu nehmen sei, und an Viehsalz für das Hornvieh nicht über 12 Pfund jährlich pr. Stück anzuschlagen.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium hat aus Anlaß einer Anzeige der k. k. Berg- und Salinen-Direction in Wieliczka, laut welcher von Seite der politischen Unter-Behörden bei Ausstellung der Certificate zum Bezuge von Viehleck- und Dungsalz nicht mit jener Vorsicht vorgegangen werde, welche erforderlich ist, um der Verwendung desselben zum menschlichen Genuße, so wie der dadurch bedingten Beeinträchtigung des Salzgefälles wirksam zu begegnen, das hohe Ministerium des Inneren angegangen, damit die Kreisbehörden und Bezirksämter angewiesen werden, bei diesen Ausfertigungen stets auf den Viehstand und den wirklichen Bedarf der Bezugsberechtigten für landwirthschaftliche Zwecke gehörige Rücksicht zu nehmen, und hiebei namentlich den Bedarf an Viehsalz für das Hornvieh nicht über 12 Pfund jährlich pr. Stück anzuschlagen, weil bei einer reichlicheren Zuweisung dieser Salzgattungen die Besorgniß

gatunków soli zamienia się prawie w pewność ta obawa, iż takowe z uszczupleniem dochodu z soli na inne cele, niż na prawnie oznaczone, używane bywają.

W skutek tego wzywają się stosownie do reskryptu wysokiego c. k. Ministeryum Spraw Wewnętrznych z dnia 2. Grudnia 1857. l. 32.501/1.155. tak c. k. urzędy obwodowe, jakotéż c. k. urzędy powiatowe, które ostatnie c. k. urząd obwodowy doręczeniem załączonego okólnika zawiadomić ma, ażeby przy wystawianiu tych certyfikatów nie tylko powyższe, lecz także postanowienia reskryptu wys. c. k. Ministeryum Spraw Wewnętrznych z dnia 7. Siérpnia 1855. l. 16.416/625. (krajowy Dziennik rządowy, część VI. nr. 24. z roku 1855.) urzędowi obwodowemu pod dniem 17. Siérpnia 1855. l. 29.526., ztąd udzielonego sciśle na uwadze miały, i te certyfikaty z powodu zmiennego stanu bydła zawsze tylko na jeden rok tym, którzy mają prawo pobiérać sól bydlęcą, wydawały, których to osób nazwiska, czas obdzielenia, tudzież wyznaczona dla nich ilość soli, ku uniknieniu powtórnych asygnacyj dla jednéj i téjże saméj do poboru uprawnionéj osoby, mają być w ewidencyi utrzymywane.

Gołuchowski m. p.

38.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 10. Grudnia 1857., liczba 37.723.,

wydane do 12 nrzędów obwodowych,

według którego przy pozwalaniu na małżeństwa żydowskie zniesiono dotychczasową wymagalność egzaminu z religijnéj książki naukowéj Bne Zion w obecności urzędnika.

Wysokie c. k. Ministeryum Wyznań i Nauk postanowiło w porozumieniu z wysokiém Ministeryum Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 11. Siérpnia r. b. liczba 12.622., że zawarte w dekretach nadwornych z d. 14. Grudnia 1810. (polityczne urządzenie szkół §. 470.), tudzież z 24. Stycznia i 21. Lutego 1811., liczba 800. i 2.012. rozporządzenie, według którego żadnemu żydowskiemu młodzieńcowi lub dziewczynie żydowskiéj nie mogło być udzielone pozwolenie do zawarcia małżeństwa, zanimby wprzód egzaminu z osnowy religijnéj książki naukowéj Bne Zion w przytomności cyrkularnego, magistratualnego lub dominikalnego urzędnika, tudzież rabina lub nauczyciela religii nie złożyli, nadal nie obowiązuje.

Gołuchowski m. p.

beinahe zur Gewißheit wird, daß dieselben mit Beeinträchtigung des Salzgefälles zu andern Zwecken, als sie gesetzlich bestimmt sind, verwendet werden.

Im Grunde dessen werden zufolge Erlasses des hohen k. k. Ministeriums des Inneren vom 2. December 1857, Z. 32501/1155, sowohl die k. k. Kreisbehörde, als auch die k. k. Bezirksämter, welch Letztere die k. k. Kreisbehörde durch Zustellung des mitfolgenden Circulars zu verständigen hat, aufgefordert, sich bei der Ausfertigung dieser Certificate nicht nur die obigen, sondern auch die Bestimmungen des der k. k. Kreisbehörde von hierorts unterm 17. August 1855, Z. 29526, mitgetheilten Erlasses des hohen k. k. Ministeriums des Inneren vom 7. August 1855, Zahl 16416/625 (Landes-Gesetz- und Regierungsblatt VI. Stück, Nr. 24 ex 1855), genau gegenwärtig zu halten und diese Certificate, wegen des wechselnden Viehstandes, stets nur auf die Dauer Eines Jahres an die zum Bezuge des Viehlecksalzes-Berechtigten, deren Namen und Betheiligungszeit, sowie das denselben angewiesene Salzquantum, zur Vermeidung wiederholter Anweisungen für ein und denselben Bezugsberechtigten, in Evidenz zu halten sind, zu erfolgen.

Goluchowski m. p.

38.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 10. December 1857, Zahl 37723,

an die 12 Kreisbehörden,

wornach bei Bewilligung von Juden-Ehen das bisherige Erforderniß der Prüfung aus dem religiösen Lehrbuche Bne Zion in Gegenwart eines Beamten aufgehoben wird.

Das hohe Ministerium für Cultus und Unterricht hat im Einvernehmen mit dem hohen Ministerium des Inneren mit Erlaß vom 11. August d. J., Zahl 12622, zu bestimmen gefunden, daß es von der in den Hofdecreten vom 14. December 1810, politische Schulverfassung §. 470, dann vom 24. Jänner und 21. Februar 1811, Zahl 800 und 2012, enthaltenen Anordnung, nach welcher keinem jüdischen Jünglinge oder Mädchen die Bewilligung zur Ehe vor erfolgreicher Ablegung einer Prüfung über den Inhalt des religiösen Lehrbuches Bne Zion in Gegenwart eines kreisämtlichen, eines Magistrats- oder Dominicalbeamten, dann des Rabbiners oder Religionsweisers ertheilt werden dürfte, abzukommen habe.

Goluchowski m. p.

39.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Grudnia 1857. liczba 53.102.,

wydane do 12 urzędów obwodowych,

o zaprowadzoném uproszczeniu wstępnych robót rekrutacyjnych.

Gdy względy na stawienie kontyngensu rekrutów nie dozwalają ograniczyć wstępnych robót rekrutacyjnych tylko na dwie piérwsze klasy wieku, a nawet przyzwolone w ostatnich latach i okólnikiem namiestniczym dla najbliższéj rekrutacyi przyznane ułatwienie ewentualném ograniczeniem robót wstępnych na piérwsze cztéry klasy wieku, tylko przy pomyślnych stosunkach ludności niektórym okręgom losowania, i to nie tylko co do kontyngensu chrześciańskiego korzyść przynosi, przeto odnośne spostrzeżenia dały powód, iż do wyższych Władz poczyniono wnioski zmniejszenia roboty w inny sposób ściągnieniem podań tworzących operat rekrutacyjny, i usunięciem niepotrzebnych odpisów list.

Gdy przy sposobności rewizyi c. k. urzędów powiatowych była znowu mowa o konieczności zmniejszenia odnośnych robót, a przedmiot ten także z tego powodu doszedł do wiadomości wysokiéj Władzy, przeto widziało się wysokie Ministeryum Spraw Wewnętrznych pod d. 26. Listopada r. b. liczba 32.633. spowodowaném, udzielić Namiestnictwu upoważnienie przedsiębrania wszystkich owych środków, któreby, nie uwłaczając przepisanemu skutkowi rekrutacyi, zdawały się być stosownemi do ułatwienia jéj trudności.

W tym celu c. k. Namiestnictwo uznaje potrzebę zarządzić następujące uproszczenie robót:

Według treści patentu z dnia 5. Grudnia 1848. i reskryptem gubernialnym z dnia 4. Października 1850. (nr. 567. Dziennika praw krajowych ex 1850. stronica 274.), w duchu onego wydanych formularzów dla sprawy losowania i stawiennictwa, operat rekrutacyjny składa się z listy konskrypcyjnéj (lit A.), list klasyfikacyjnych nr. I., II., III., IV. (lit. B., C., D., E.), listy losowania (lit. F.), protokółu losowania (lit. G.) i listy zaciągowéj (lit. H.), która późniéj jako lista losowania i lista zaciągowa (arkusz nr. 236.) z nagłówkiem i arkuszami wkładkowemi na nowo ułożona została.

I. Według §§. 4., 5., 6., 7. powołanego patentu przy zawezwaniu przełożonych gminy (gromady), za sprawdzeniem ze strony pastérzów dusz

39.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 12. December 1857, Zahl 53102,

an die 12 Kreisbehörden,

über die eingeführte Vereinfachung der Recrutirungs-Vorarbeiten.

Nachdem die Rücksichten auf die Abstellung des Recruten-Contingentes es nicht zuläßig machen, die Recrutirungs-Vorarbeiten nur auf die ersten zwei Altersclassen zu beschränken, und selbst die in den letzten Jahren, und mit dem hierortigen Circulare vom 7. December d. J., Zahl 50916, auch für die nächste Recrutirung gewährte Erleichterung durch eventuelle Beschränkung der Vorarbeiten auf die ersten vier Altersclassen nur bei günstigen Populations-Verhältnissen einiger Losungsbezirke, und dieß nicht nur bezüglich des christlichen Recrutencontingentes zu Guten kommt, gaben die dießfälligen Wahrnehmungen die Veranlassung, daß höheren Orts Anträge zur Verminderung der Arbeit in anderer Art durch Zusammenziehung der durch das Recrutirungs-Operat bildenden Eingaben und Beseitigung entbehrlicher Abschriften der Listen erstattet worden sind.

Da bei Gelegenheit der Revision der k. k. Bezirksämter die Nothwendigkeit einer Verminderung der dießfälligen Arbeiten abermals zur Sprache gekommen ist, und dieser Gegenstand auch aus diesem Anlaße zur hohen Kenntniß gelangte, so fand sich das hohe Ministerium des Innern unterm 26. November d. J., Zahl 32633, veranlaßt, der Statthalterei die Ermächtigung zu ertheilen, alle jene Maßnahmen zu treffen, welche, ohne dem vorschriftsmäßigen Erfolge der Recrutirung Eintrag zu thun, dessen Schwierigkeiten zu erleichtern geeignet erscheinen.

Die k. k. Statthalterei findet demnach in diesem Zwecke nachfolgende Vereinfachung der Arbeiten anzuordnen:

Nach Inhalt des Patentes vom 5. December 1848 und den mit dem Gubernial-Erlaße vom 4. October 1850 (Nr. 567 Landes-Gesetz-Blatt ex 1850, Seite 274) im Sinne desselben für die Losung und Stellung hinausgegebenen Formularien, besteht das Recrutirungs-Operat aus der Conscriptionsliste (lit. A.), den Classifications-Listen Nr. I., II., III., IV. (lit. B., C., D., E.) der Losungsliste (lit. F.), dem Losungs-Protokoll (lit G.) und der Widmungsliste (lit. H.), welche letztere Liste später als Losungs- und Widmungsliste (Bogen Nr. 23 b) mit Kopf- und Einlagsbögen neu verlegt wurde.

I. Die nach den §§. 4, 5, 6, 7 des bezogenen Patentes mit Zuziehung der Gemeindevorsteher unter Prüfung der Seelsorger gemeindeweise verfaßte Conscriptionsliste

gromadami (gminami) ułożona lista konskrypcyjna będącéj w wieku do wojska obowiązanym męskiéj ludności, ma być tylko w jednym egzemplarzu ułożona.

Polecone w §. 8. przepisu udzielenie podwójnego spisu konskrybowanych w każdéj gminie (gromadzie) członków téjże ogranicza się tak, ażeby każdéj gminie (gromadzie) jeden tylko wyciąg listy konskrypcyjnéj, zawiérający tych, którzy w najmłodszéj klasie wieku, a przeto poraz piérwszy są powołani, dano w celu reklamacyi z tym dodatkiem, że niestawieni dotychczas obowiązkowi innych klas wieku, mieli już w poprzedzających latach dobrodziejstwo reklamowania, wszakże wolno tymże swoje tymczasem zaszłemi stosunkami uzasadnione reklamacye, z którémi piérwéj nie występowano, wnieść przy pertraktacyi reklamacyjnéj. Przy téj sposobności przypomina się jednak władzom stawienniczym zaniedbywaną według dostrzeganych uchybień przy rekrutacyach gruntowność w układaniu list konskrypcyjnych, które według §. 4. zawiérać mają wyśledzone data względem bezwarunkowego lub warunkowego uwolnienia od wojska, ileże przy nieporadności i opieszałości wieśniaków w wnoszeniu reklamacyi, gruntowne urzędowe wiadomości są jedynym środkiem zapobieżenia wydarzającym się nawet na placu asenterunku, często gruntownym uwzględnienia godnym zarzutom, i powstrzymania nieprawnych stawień.

II. Według §. 12. powołanego patentu układają się po skończeniu pertraktacyi reklamacyjnéj na podstawie wspomnionych ad I. list konskrypcyjnych, listy klasyfikacyjne nr. 1., 2., 3., 4. Przepisane według §. 13. układanie dwóch odpisów tych list w celu publicznego wywieszenia tychże w urzędzie i przedłożenia urzędowi obwodowemu ma ustać, a ułożone oryginały mają w stosownéj porze temuż urzędowi być przedłożone.

Przytém zwraca się uwagę urzędów obwodowych na reskrypt wysokiego Ministeryum Spraw Wewnętrznych z dnia 14. Marca 1849. (nr. 166. Dziennika praw Państwa ex 1849., stronica 201.), według którego polityczna Władza zwierzchnicza także przedsięwzięte od komisyj reklamacyjnych mylne i samowolne umieszczenia w listach 3. et 4., tudzież inne nieprawności naganić i sprostować jest powołana, a według spostrzeżonych niedostateczności rekrutacyjnych aż nadto często zaniedbywane zachowanie tego przepisu przypomina się niniejszém surowo odnośnie do tutejszego rozporządzenia z dnia 31. Stycznia 1856. liczba 48.213. Zresztą urzędy obwodowe sprawdzone listy w przeciągu 8 dni zwracać będą urzędowi powiatowemu, interesowanym zaś wolno wglądać w takowe w urzędzie pod należytym dozorem.

der im militärpflichtigen Alter stehenden männlichen Bevölkerung ist nur in einem Pare zu verfassen.

Die im §. 8 der Vorschrift angeordnete Mittheilung von zweifacher Ausfertigung der in jeder Gemeinde conscribirten Gemeindeglieder wird dahin beschränkt, daß jeder Gemeinde blos ein Auszug der Conscriptionsliste, enthaltend die in der jüngsten Altersclasse, somit das erste Mal zur Stellung beruffenen Gemeindeglieder, im Zwecke der Reclamation mit dem Beisatze hinausgegeben werde, daß den bisher zur Stellung nicht gebrachten Militärpflichtigen der übrigen Altersclassen die Wohlthat der Reclamation bereits in den vorangehenden Jahren zu Theil geworden ist, denselben jedoch unbenommen bleibt, ihre durch allenfällige mittlerweile eingetretene Verhältnisse begründeten, früher nicht vorgebrachten Reclamationen bei der Reclamations-Verhandlung vorzubringen. Bei diesem Anlaße wird jedoch den Stellungsbehörden die nach den beobachteten Recrutirungs-Gebrechen außer Acht gelassene Gründlichkeit bei Verfassung der nach §. 4 die erhobenen Daten rücksichtlich der unbedingten oder bedingten Militärbefreiung zu enthaltenden Conscriptionslisten, in Erinnerung gebracht, weil bei der Unbehilflichkeit und Fahrlässigkeit der Landleute die Reclamationen vorzubringen, die gründlichen ämtlichen Erörterungen das einzige Mittel sind, den auf den Assentplatz selbst vorkommenden, oft gründlichen berücksichtigungswerthen Einwendungen zu begegnen und widerrechtliche Stellungen hintanzuhalten.

II. Laut §. 12 des bezogenen Patentes werden nach dem Schluße der Reclamations-Verhandlung auf Grundlage der ad I. erwähnten Conscriptionslisten, die Classificationslisten Nr. 1, 2, 3, 4 verfaßt. Die nach §. 13 vorgeschriebene Verfassung von zwei Abschriften dieser Listen zur öffentlichen Aushängung beim Amte und zur Vorlage an die Kreisbehörde hat zu entfallen, und es sind die verfaßten Originalien der Kreisbehörde zeitgerecht vorzulegen.

Hiebei werden die Kreisbehörden auf den Erlaß des h. Ministeriums des Innern vom 14. März 1849, (Nr. 166 Reichs-Gesetz-Blatt ex 1849 Seite 201) aufmerksam gemacht, wornach die politische Oberbehörde auch die von den Reclamations-Commissionen vorgenommenen unrichtigen und willkührlichen Einreihungen in die Listen 3 und 4, so wie andere Ungesetzlichkeiten zu rügen und zu verbessern berufen ist, und es wird die nach den wahrgenommenen Recrutirungsmängeln nur zu oft verabsäumte Beobachtung dieser Vorschrift mit Beziehung auf die hierortige Verordnung vom 31. Jänner 1856, Zahl 48213, hiemit eingeschärft. Uebrigens werden die Kreisbehörden die geprüften Listen binnen 8 Tagen dem Bezirksamte zurückzustellen haben, und es bleibt den Betheiligten unbenommen, in solche beim Amte unter gehöriger Aufsicht Einsicht zu nehmen.

Potrzeba także stosownie do rozporządzenia gubernialnego z d. 3. Stycznia 1853. (nr. 7. krajowy Dziennik rządowy, oddział II. ex 1853., stronica 7.), ułożyć odpisy sprostowanych list klasyfikacyjnych III. et IV., jednakże tylko co do piérwszéj klasy wieku, i takowe ku uzupełnieniu list stawienniczych (zaciągów) oddać oficerowi asenterującemu przy rekrutacyi.

III. Według §. 17. powołanego patentu należy dla losowania spisanych w 2. i 3. liście klasyfikacyjnéj, a według klas wieku uporządkowanych obowiązkowych do listy losowania (formularz F.) według alfabetycznego porządku wpisać. I ta także lista ma być tylko w jednym egzemplarzu ułożona. Gdy ta lista losowania z protokółem losowania (Form. G.) z wyjątkiem brakującéj w piérwszéj rubryce wyciągnionego numeru jest zgodna, przeto obejdzie się bez spisywania osobnego protokółu losowania, i należy jedynie w formularzu F. przed rubryką Uwaga otworzyć kolumnę, w którą przy każdym poszczególnym numer wyciągniony wpisany być powinien. Tę kolumnę teraz na wydrukowanych już blankietach można otworzyć pociągnieniem linii. Nowe blankiety będą stosownie wydrukowane. Z téj listy wyciągniony numer obowiązanego, tudzież inne w liście losowania zawarte data w przygotowaną z wypisanemi liczbami bieżącemi według klas wieku listę losowania, a to pod odpowiedną równą, pozycyę (t. j. liczbę bieżącą) wpisać należy, przezco się to osiągnie, że wyciągniony numer losu i bieżąca liczba listy zaciągowéj zawiérać będzie równą wzajemnie się kontrolującą liczbę. Przyłączone daléj, n. p. wypełnione blankiety listy losowania, tudzież listy zaciągowe uwidoczniają to, co się powiedziało. Do téj listy losowania, będącéj oraz listą zaciągów, należą dla przeglądu bez tego przed wszystkimi ci, którzy według listy klasyfikacyjnéj ex officio na plac asenterunku stawieni być mają, a potém następują ci, którzy pod losowanie poddani, mają być wypisani według klas wieku i numeru wyciągnionego. Te listy losowania, będące razem listami zaciągów, muszą jednak, jak dotąd, w trzech egzemplarzach, t. j. dla urzędu powiatowego, dla komendy uzupełniającéj, i dla kontrolującego urzędu obwodowego być ułożone, a za ich dokładne, scisłe i należyte wypełnienie odpowiedzialny jest urząd powiatowy. Te listy losowania a oraz zaciągów w połączeniu z przytoczonemi aktami odnośnemi stanowią operat rekrutacyjny, który według §. 23. patentu przełożonemu urzędowi obwodowemu do sprawdzenia podany być powinien. Jeżeli wspomnione w ustępie II, wstępne sprawdzenie list klasyfikacyjnych, na czém właściwie głównie zależy. należycie udzielano przed losowaniem, tedy krótki czas, który zwykle między dniem losowania i terminem stawienia pozostaje, wystarczy urzędowi obwodowemu do nabycia przekonania o zgodności aktu losowania z innemi aktami odnośnemi, a gdyby nawet, jak to w wielu przypadkach dotychczas spostrzegano, dla krótkości czasu przedłożenie całego aktu losowania przed dniem asente-

Auch sind in Gemäßheit der Gubernial-Verordnung vom 3. Jänner 1853 (Nr. 7 Landes-Regierungs-Blatt II. Abtheilung ex 1853, Seite 7) Abschriften der berichtigten Classificationslisten III. et IV., jedoch nur rücksichtlich der ersten Altersclasse, zu verfassen und zur Ergänzung der Stellungslisten (Widmungslisten) dem Assent-Officier bei der Recrutirung zu übergeben.

III. Nach §. 17 des bezogenen Patentes werden zum Behufe der Losung die in der 2. und 3. Classificationsliste vorkommenden, nach Altersclassen gereihten Militärpflichtigen in die Losungsliste (Form. F) in alphabetischer Ordnung verzeichnet. Auch diese Liste ist lediglich in einem Pare zu verfassen. Nachdem diese Losungsliste mit dem Losungs-Protokoll (Form. G.) bis auf die in ersterer fehlende Rubrik der gezogenen Nummer übereinstimmt, so ist die Ausnahme eines besonderen Losungs-Protokolls entbehrlich, und es ist lediglich in dem Form. F. vor der Rubrik Anmerkung eine Colonne zu eröffnen, worin bei jedem Einzelnen der gezogene Nummer einzutragen ist. Diese Colonne kann dermalen bei den bereits gedruckten Blanqueten einfach durch eine zu ziehende Linie eröffnet werden. Neue Blanqueten werden angemessen verlegt werden. Aus dieser Losungsliste ist der gezogene Nummer des Losungspflichtigen und der übrigen in der Losungsliste vorkommenden Daten in die mit den fortlaufenden Postzahlen nach Altersclassen vorbereite Losungs- und Widmungsliste, und zwar unter der correspondirenden gleichen Postzahl (d. i. laufende Zahl) einzutragen, wodurch erzielt wird, daß der gezogene Los-Nummer und die fortlaufende Postzahl der Widmungsliste eine ganz gleich große, sich wechselseitig controlirende Zahl enthalten. Die beifolgenden, beispielsweise ausgefüllten Blanquete einer Losungsliste, dann der Widmungsliste veranschaulichen das Gesagte. In diese Losungs- und zugleich Widmungsliste gehören der Uebersicht wegen ohnehin vor Allem die nach der Classificationsliste Nr. 1 Ex officio auf den Assentplatz zu Stellenden, und hierauf folgen die Losungspflichtigen gereiht nach den Altersclassen und der gezogenen Nummer. Diese Losungs- und zugleich Widmungslisten müssen jedoch, wie bisher, in drei Parien, das ist für das Bezirksamt, für das Ergänzungs-Commando und für die controlirende Kreisbehörde verfaßt werden, und für deren vollständige, genaue und richtige Ausfüllung bleibt das Bezirksamt verantwortlich. Diese Losungs- und Widmungslisten, im Verein mit den angeführten Bezugsacten, bilden das Recrutirungs-Operat, welches nach §. 23. des Patentes der vorgesetzten Kreisbehörde zur Prüfung vorgelegt werden soll. Wenn die im Absatze II. angedeutete Vorprüfung der Classificationslisten, worauf es eigentlich hauptsächlich ankommt, gehörig vor der Losung geschehen ist, so wird die kurze Zeit, welche gewöhnlich zwischen dem Losungstage und dem Stellungstermin erübrigt, hinreichen, der Kreisbehörde sich die Ueberzeugung von der Uebereinstimmung des Losungsactes mit den übrigen Bezugsacten zu verschaffen, und sollte selbst, wie in vielen Fällen bisher beobachtet wurde, wegen Kürze der Zeit die Vorlage des ganzen Losungsactes vor dem Assenttage unterlassen werden

runku musiało być zaniechane, to przypuszczając wstępne sprawdzenie list klasyfikacyjnych i przez powyższe kontrolujące zestawienie list losowania a oraz zaciągu przypadkowe niedokładności i wypuszczenia, mogą być odkryte przez komisyę asenterującą, względnie przez politycznego wyższego urzędnika. Gdy przy przeprowadzeniu rekrutacyi teraz, kiedy obliczenie ludności oddano w ręce urzędów powiatowych, zależy głównie na prawném, gorliwém i rzetelném postępowaniu tych urzędów; przeto nie będzie zbyteczne przypomnienie, że w tém samém zawarte jest wezwanie do tych urzędów, ażeby czas uzyskany zmniejszeniem pisaniny poświęcili oględnemu i sumiennemu sprawowaniu téj rzeczy-odkryta bowiem na przyszłość niedostateczność w tym kierunku pociągnęłaby za sobą najsurowszą karę.

Według tego mają urzędy obwodowe tak same się zachować, jakotéż urzędom powiatowym zastosowanie się zalecić.

Gołuchowski m. p.

müssen, so können bei der vorausgesetzten Vorprüfung der Classificationslisten und durch obige controlirende Zusammenstellung der Losungs- und Widmungslisten allenfällige Unrichtigkeiten und Auslaßungen durch die Assentirungscommission, respective den politischen Oberbeamten leicht entdeckt werden. Da es bei Durchführung der Recrutirung dermalen, wo die Volkszählung in die Hände der Bezirksämter gelegt ist, hauptsächlich auf den gesetzlichen, eifrigen und redlichen Vorgang dieser Aemter ankommt, so wird die Erinnerung nicht überflüßig seyn, daß hierin für diese Aemter die Aufforderung von selbst liegt, die durch die verminderte Schreiberei gewonnene Zeit einer umsichtigen und gewissenhaften Behandlung des Geschäftes zu widmen, weil künftighin ein entdecktes Abgehen in dieser Richtung die strengste Ahndung nach sich ziehen würde.

Hiernach haben die Kreisbehörden sowohl sich selbst zu benehmen, als auch die Bezirksämter zur Darnachachtung anzuweisen.

Goluchowski m. p.

Kraj koronny:

Powiatu werbunkowego nr.

Obwód:

Powiat stawienniczy:

Lista losowania i zaciągów.

Liczba bieżąca	Odwołanie się do listy konskrypcyjnej	Nazwisko i Imię	Zkąd	Nr. domu	Rok urodzenia	Bezżenny, żonaty lub wdowiec	Zatrudnienie
1	20	Birski Marcin	Lwów	40	1837	bezżenny	krawiec
2	30	Czoki Antoni	„	50	1837	bezżenny	bez
3	50	Adamski Stefan	„	20	1837	bezżenny	krawiec
4	60	Darski Ludwik	„	100	1837	bezżenny	szewc

Los		Miara			Rezultat asenterunku	Uwaga
wyciągniony	zamieniany	stóp	cali	sztrychów		
1						
2						
3						
4						

Kronland:

Kreis:

Stellungsbezirk:

Werbbezirks-Nr.

Losungs- und Widmungs-Liste.

Laufende Zahl	Berufung auf die Conscriptions-Liste	Familien- und Vornamen	Aus dem Orte	Haus-Nr.	Geburts-Jahr	Ledig, verheiratet oder Witwer	Beschäftigung
1	20	Birski Martin	Lemberg	40	1837	ledig	Schneider
2	30	Czoki Anton	"	50	1837	ledig	ohne
3	50	Adamski Stephan	"	20	1837	ledig	Schneider
4	20	Darski Ludwig	"	100	1837	ledig	Schuster-Gesell

Los		Maß			Assentirungs-Befund	Anmerkung.
gezogenes	eingetauschtes	Schuh	Zoll	Strich		
1						
2						
3						
4						

//

Obwód: Powiat stawienniczy:

Gmina (gromada) stawiennicza:

Lista losowania

znajdującéj się w wieku do wojska obowiązanym ludności rzeczonego powiatu stawienniczego.

Klasa wieku	Miejsce mieszkania	Nr.		Nr. bieżący			Nazwiska	Stan	Religia	Zatrudnienie	Miara			Wyciągniony los	Uwaga.
		domu	arkusza familijnego	listy konskrypcyjnéj	listy klasyfikacyjnéj nr. II.	obecnéj listy losowania					stóp	cali	sztrychów		
obowiązanych do wojska															
I.	Lwów	20	3	50	6	1	Adamski Stephan	b.	k.	krawiec	5	6	1	3	
"	"	40	2	20	5	2	Birski Marcin	"	"		5	4	1	1	
"	"	50	1	30	10	3	Czoki Antoni	"	"	bez	4	4	1	2	
"	"	100	2	20	50	4	Darski Ludwik	"	"	czeladnik szewski	5	3	1	4	

//

Kreis: ____________ Stellungs-Bezirk: ____________

Stellungs-Gemeinde: ____________

Losungs-Liste

der in dem militärpflichtigen Alter befindlichen Bevölkerung des besagten Stellungs-Bezirks.

Altersclasse	Wohnort	Haus- Nr.	Familien-Bogen- Nr.	Post-Nr. der Conscriptions-Liste	Post-Nr. der Classifications-Liste Nr. II.	Post-Nr. der gegenwärtigen Losungs-Liste	Namen der Militärpflichtigen	Stand	Religion	Beschäftigung	Maß Fuß	Maß Zoll	Maß Strich	Gezogenes Los	Anmerkung
I.	Lemberg	20	3	50	6	1	Adamski Stephan . .	l.	k.	Schneider	5	6	1	3	
"	"	40	2	20	5	2	Birski Martin . . .	l.	k.		5	4	1	1	
"	"	50	1	30	10	3	Czokiz Anton	l.	k.	ohne	4	4	1	2	
"	"	100	2	20	50	4	Darski Ludwig . . .	l.	k.	Schuster-Gesell	5	3	1	4	

40.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Grudnia 1857. liczba 55.750.,

wydane do 12 urzędów obwodowych, do magistratu lwowskiego i do c. k. krajowéj buchalteryi rządowéj,

względem należytości dla lekarzy prywatnych i chirurgów przy sanitarno-policyjnych sekcyach trupów.

W skutek wysokiego reskryptu ministeryalnego z dnia 8. Kwietnia r. b. (Dziennika praw Państwa, część XVII. nr. 73.) mają oględziny i sekcye trupów z sanitarno-policyjnych lub innych względów publicznych także nadal ze strony władz politycznych być przedsiębrane, którym polecono we wszystkich przypadkach śmierci, gdzie już bez tego według istniejących przepisów egzenterowanie trupa przez sądowe lub polityczne władze nie musi być przedsiębrane, takową zarządzić, ile razy to ze względów publicznych za potrzebne uważają.

Za takowe, według powyższego w zakresie działania władz politycznych spowodowane śledztwa, otrzymują wprawdzie użyci do tego lekarze i chirurgowie bez różnicy, czyli są w służbie publicznéj, lub nie, — jeźli się śledztwo odbyło poza miejscem ich zamieszkania, przypadające pieniądze drogowe i dyetalne, atoli nie pobiérali oni dotąd za przedsiębranie takich czynności urzędowych w miejscu swego mieszkania żadnego wynagrodzenia, ponieważ przepisane reskryptem ministeryalnym z d. 17. Lutego 1855. nagrody (Dziennika praw Państwa nr. 33.) należą się tylko za takie lekarskie, chirurgiczne i akuszerskie czynności, które przedsiębrane bywają w celach sądowo-lekarskich i z polecenia władz sądowych.

Wszelako na wniosek Namiestnictwa raczyło wysokie Ministeryum Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 12. b. m. liczba 33.862/2.386. zezwolić, ażeby lekarzy prywatnych i chirurgów za przedsiębranie sanitarno-policyjnych sekcyj trupów takiemi samymi należytościami wynagradzano, jakie powołaném rozporządzeniem ministeryalném z dnia 17. Lutego 1855. (Dziennika praw Państwa nr. 33.) za takowe czynności w celach sądowych są wyznaczone.

O czém zawiadamia się c. k. urząd obwodowy ku dalszemu urzędowaniu i zawiadomieniu dotyczących lekarzy prywatnych i chirurgów.

Gołuchowski m. p

40.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 20. December 1857, Zahl 55750,

an die 12 Kreisbehörden, Lemberger Magistrat und die Provinzial-Staatsbuchhaltung,

die Gebühren für Privat-Aerzte und Wundärzte bei Vornahme von sanitäts-polizeilichen Leichensectionen betreffend.

Zu Folge hohen Ministerial-Erlasses vom 8. April l. J. (R. G. Bl. XVII. St. Nr. 73) soll die Beschau und Section der Leichen aus sanitäts-polizeilichen oder anderen öffentlichen Rücksichten durch die politischen Behörden auch fernerhin vorgenommen werden, welchen es überlassen wurde, bei allen Todesfällen, wo nicht ohnehin nach den bestehenden Vorschriften durch die gerichts- oder politischen Behörden die Leichenöffnung vorgenommen werden muß, dieselbe anzuordnen so oft sie es aus öffentlichen Rücksichten nothwendig finden.

Für derlei hiernach im Wirkungskreise der politischen Behörden veranlaßte Untersuchungen erhalten zwar die hiezu verwendeten Aerzte und Wundärzte, ohne Unterschied ob sie angestellt sind oder nicht, — wenn die Untersuchung außerhalb der Ortschaft ihres Wohnsitzes stattfand, die entfallenden Reise- und Zehrungsgelder, für die Vornahme solcher Amtshandlnngen in ihrem Wohnorte aber bis nun zu gar keine Vergütung, weil die mit dem Ministerial-Erlasse vom 17. Hornung 1855 (R. G. Bl. Nr. 33) vorgezeichneten Entlohnungen nur für diejenigen ärztlichen, wundärztlichen und geburtshilflichen Verrichtungen gebühren, welche zu gerichtsärztlichen Zwecken und im Auftrage der Gerichtsbehörden vorgenommen wurden.

Nach dem hierortigen Antrage fand jedoch das hohe Ministerium des Inneren mit dem Erlasse vom 12. d. M., Zahl 33862/2386, zu genehmigen, daß die Privat-Aerzte und Wundärzte für die Vornahme von sanitäts-polizeilichen Leichensectionen mit denselben Gebühren zu entlohnen sind, welche mit der bezogenen Ministerial-Verordnung vom 17. Februar 1855 (R. G. Bl. Nr. 33) für derlei Verrichtungen zu Gerichtszwecken festgesetzt wurden.

Wovon die k. k. Kreisbehörde zur weiteren Amtshandlung und Verständigung der betreffenden Privat-Aerzte und Wnndärzte in Kenntniß gesetzt wird.

Goluchowski m. p.